

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimet.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Duka, Heinrich
Schalek, Rudolf Moser, A. Oppelitz
Nachfolger; Anton Oppelitz, J.
Dommeier, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Kokstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoiz & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe e colônă 6 or. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Recizame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta“ iese în ziua care îi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și strălătați:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectori.
ABONAMENTUL PENTRU BRAȘOV
Administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 128.

Brașov, Vineri, 9 (21) Iunie

1895.

Reforma administrației.

Brașov, 8 Iunie v. 1895

Abia eșit din găoțe, guvernul Banffy era poreclit, de opoziția în batjocură, ér de guvernamentală în serios, ca „guvern al reformelor“.

Și se vede, că nu de geaba i s'a dat guvernului Banffy acest epitet, căci încă nici n'a isprăvit bine cu reformele bisericesci și étă, că succesele dobândite pe acest teren l'au înflăcărat pe coconul Banffy așa de tare, încât acum și vré s'e-și implante s'e cura într'un alt copac, aprópe tot atât de gigantic, ca și cel dintăiu.

Înțelegem aici reforma administrațiunei, despre care scim, că ministrul de interne Perczel a declarat d'ilele trecute la Pojun, că va forma primul obiect de discuțiune în sesiunea de toamnă a dietei.

Apoi s'e mai d'ic'ă, că Banffy nu este un nădrăvan! Ceea ce nu i-a succes nici cabinetului Szapary, nici cabinetului Wekerle, vré s'o facă acum guvernul lui Banffy, a căruia incapacitate trecea la început ca proverbială și era admirată de totă lumea.

Dér ce s'e-i faci. Nu hotăresce aici capabilitatea, ci dibăcia de-a manevra cu „constituția“ astfel, ca voința absolutistă a celor dela cârmă s'e reușescă întotdeauna. Apoi cine s'ar puté aseména în privința acésta cu ne'ntrecutul Banffy?

Este adevérat, că după declarațiunile ministrului de interne Perczel, mare parte din actualele drepturi de autonomie ale comitatelor, prin proiectata reformă administrativă, ar rămâne neatınse. Dér cine s'ar mai puté încrede în asemenea declarațiuni și cine óre nu vede în acésta numai o apucătură, prin care Banffy umblă s'e prindă în cursă pe cei creduli?

Décă „mare parte“ din drepturile de autonomie ale comitatelor

ar rămâne neatınse, atunci ce lipsă ar mai fi de noua reformă, după ce scuit este, că scopul final al reformei e tocmai centralizarea puterii în mâna statului și, prin urmare, despoierea comitatelor de drepturile lor autonome?

E evident, că Banffy vré s'e se folosescă și aici de-o apucătură, prin care, séu că speréză a duce în adevér reforma la îndeplinire printr'o seducere strajnică, séu că voesce numai s'e ameteșcă capetele ómenilor, pentru a puté dice mai târziu, că el a fost singurul „vitez“, care a putut realiza programul, la care s'a angajat.

Or' cum ar fi însă, experimentul, ce vré s'e-l facă Banffy cu reforma, are s'e coste bani mulți și de aceea nu póte fi indiferent pentru cetățeni. Sub Szapary, cestiunea reformei administrative a consumat mult timp perdut din partea deputațiilor unguri, ér rezultatul a fost nulă, — timpul perdut de ei însă este scump plătit din partea cetățenilor. Pentru ce Banffy voesce s'e repete acum același lucru?

Camera e compusă ad' în același mod și din aceleași elemente, ca și sub Szapary. Urmarea logică ar fi dér, ca proiectul de reformă al administrației séu s'e fiă și de astă-dată respins, precum a fost atunci séu s'e fiă primit cu omiterea unor părți esențiale, la care cas scopul intenționat s'ar ajunge numai la părere.

Vorba e însă aici de-o cestiune de ambiția, pentru a căreia satisfacere Banffy nu prea e alegător în aplicarea mijlocelor. Acésta o simt și foile unguresci, cari admiră planul cutezat al lui Banffy și nu prea sunt încântate de el. Mai ales „nemeșii“ unguresci de prin comitate se vor pune, de sigur, pe cugete serióse și ca mâne îi vom vedé țipând în contra lui Banffy, cum țipau odată în contra lui Szapary, căci prin tre-

ceea administrației în mâna statului li-se ia pânea și cuțitul din mână și apoi cum își vor mai ferici nepoții și strănepoții? Vor trebui și ei, „sermanii“, s'e cerșescă posturile administrative dela guvern, ér nu s'e și-le împartă între sine din mână liberă, cum le împart astădi.

Cu Banffy însă n'o vor puté scóte la cale așa ușor, ca cu Szapary, deóre-ce el are farmecul de-a face cu volnicia mai mult, decât face altul cu legea. Cei ce i-au dat acest farmec sunt înși-și șoviniștii unguri, mari și mici, cari pentru volnicile comise în contra Românilor, pe timpul fișpaniei sale, îl deificau odată atât de mult. Acum sigur, „nemeșilor“ unguresci mai ales nu le va veni gustul s'e-l deifice, dér e târziu, căci a apucat capra la varză și n'o mai poți scóte din grădină.

„Austria — un nume“.

Așa dice Kossuth Ferencz într'un articol publicat în „Egyetértés“ dela 19 Iunie, scris tot din incidentul crizei din Austria.

Ținem de interesant a reveni éráși pe un moment asupra ideilor grandomanului omuleț dela fóia kossuthistă, pentru că din săltărețele lui eserciții de stil, apară din ce în ce mai clar ținta la care révnesc cei ou eticheta „independenței“.

„Tóte statele din lume sunt și națiuni, nu numai state — dice delfinul maghiar. În Austria însă nu este așa. Austria este numele unei țeri mici, care este fórte agreată casei domnitóre, fiind-că în evel mediu casa purta titlul de principe al acestei „țerișóre“. Austria, într'u cât reprezintă partea cealaltă a monarhiei, nu este decât un nume. Austria constă din națiuni, al căror trecut istoric, putere de viață națională, aspirațiunii naționale, n'au fost omorite de asuprirea seculară, nici n'au fost adurmite. Exemplu și dovadă: cestiunea-Cilli.

„Mica Austria — continuă Kossuth—

oa téré de fapt, este patria Germanilor culți și sdravéni, a Germanilor, cari nu vor s'e ajungă sub preponderanța slavă. Acésta e natural și corect. Dér natural și corect este și aceea, când celelalte națiuni cu trecut istoric, nu vréu s'e renunțe la aspirațiunile lor. Germanii supt în minoritate, în țeri constituționale însă hotăresce numărul. Din acésta se nasce o situația, a cărei dezvoltare se póte prevedé, fără de-a avé ochi profetici“....

Aici Kossuth Ferencz se ocupă cu criza și cauzele ei, apoi continuă:

„Décă în Austria națiunile, popórele, cari compun Austria propriu d'isă, vréu s'e trăescă, atunci chiar și cel mai mic semn de viață, ca de exemplu un gimnasiu, nimicescce întreg echilibrul parlamentar, réstórnă îndată guvernul, provóocă agitația și cértă. Acésta dovedesce, că națiunile din Austria nu pot da semne de viață, ci numai s'e dormă; mișcarea lor strică, ruinează, chiar și respirul nu le póte fi decât încet. Întrebăm, decă acésta stare e sănătósă? Și totuși, pe o ast-fel de basă pun cercurile curții viitorul Austriei și puterea de frunte a Corónei...“

„Ungaria de fapt póte servi cu alt rol la basa viitorului Corónei. Deja am spus'o acésta și repet érá a arăta, că pe când în Austria viața națională aduce slăbiciune și destrucțiune, pe atunci în Ungaria creéză forță, putere și spor.

„Austria a putut fi punctul principal de rađim al Corónei până când Corónă împérătéscă germană și puterea imperială germană au stat îndérépt. De când însă acésta a încetat s'e fiă așa, Ungaria este punctul principal și natural de rađim, pe care spriginindu-se, póte fi libertate și viață liberă în tóte țerile Corónei“....

Fórte bine. Kossuth Ferencz dice, că e corect și natural când națiunile cu trecut istoric nu renunță la aspirațiunile lor!

De ce atunci națiunile nemaghiare din Ungaria sunt persecutate până la desperare, când vor s'e-și afirmé aspirațiunile lor naționale?

Mai dice Kossuth Ferencz, că în țeri constituționale hotăresce numărul!

Ei bine, Ungaria se dice a fi consti-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Familia marinarului.

De Cordelia.
(Fine.)

Stréinul merse înainte ei, și apucându-i brațul îi d'ise:

— „Da, eu sunt, scumpa mea Gigia; eu sunt în trup și suflet. Eu sunt bărbatul t'eu. Am venit acasă. Mult am suferit de atunci, dér acum sunt aici cu voi.

„Copiții mei, eu sunt dulcele vostru tată. Și eu plâng, că sunteți așa de frumoși, așa de buni, așa de nenorociți!“

Cu palma își șterse o lacrimă, eare, contra voinței sale, îi lunecă pe față.

— „Nu visez așa déră? Aievea e adevér? Te-ai întors dér totu-și? Dumneđeule, mor de fericire, de surprindere. Și acum rămăi aici la noi, așa-i? Așa-i, că nu mai mergi dela noi nici-odată?“ îngână Gigia plângénd de bucurie.

— „Da, aici rămân tot-déuna. Acuși îți voi povesti, ce-am petrecut. D'eu, n'ăși fi gândit, că mă cunosci. M'am schimbat fórte mult“.

— „Nu face nimic. Inima mea, care te-a cunoscut îndată, a rémas tot cea veche. Dér spune-mi, de ce ai chinuit atât?“

— „Fiind-că în tot timpul acesta am locuit pe-o insulă părăsită, oa un Robinson Crusoe. Din naufragiu m'am mântuit în mod miraculos așa, că m'am acătat de-o bute gólă. Insula, unde m'au aruncat valurile, nici din nume n'am cunoscut'o; era plină cu animale s'elbetece. Am locuit în butea cu care am scăpat din gura morții. Peste nópte mă culcam în ea și, ca s'e fiu în siguranță contra animalelor s'elbetece, am țesut'o de jur împrejur cu spin'i. M'am hrănit cu rădăcin'i și cu plante, mă îmbrăcam cu foi de arbori. Dumneđeu numai póte spune calamitățile prin cari am trecut. Căsuța acésta mi-se pare acum un adevérat palat. Cum nu, căci dór' acum pot ședé lângă masă și pot mânca cu lingură și furculiță. Numai cine și-a tirit viața șése ani de d'ile pe-o ast-fel de insulă părăsită, póte s'e înțelégă, ce însă: a durmi în p'ea a vorbi cu ómeni. Nime dintre voi nu póte s'e p'océpa acésta ferioire“.

Băeții il ascultau cu gurile căscate.

— „Ș'apoi cum te-ai mântuit?“ întrebă Gigia.

— „Sémână cu o poveste“ continuă bietul Pippo. „Mai întâiu de tóte mi-am făcut din piatră un cuțit; cu acesta am tăiat ramuri de pe arbori și mi-am ridicat o colibă, unde s'e mă pot retrage. Într'un an mi-am putut construi un fel de barcă din dógele bușii, apoi mi-am cioplit două ventrele. De n'ăși fi avut un picur de speranță măcar, că V'é voi revedé odată, ași fi murit în desperarea și supérarea mea. Când mi-am gătat barca, pe-un timp frumos am făcut o excursiune pe mare, dór' decă voi zări ceva naiă; mult timp însă n'am vedut nimic. Odată, de două ori mi-s'a năzărit, că totu-și ved ceva. Inima imi bătea de bucuria! Dér când naia merse mai departe, m'am reîntors desperat și am plâns, oa un copil. În fine, după șése auți lungi de chinuri, mă observă o naie englesă și mă luă cu sine. V'é puteți închipui, ce am simțit eu atunci. Din acea și începénd nu-mi rămam capul, decât decă voi puté ajunge de Crăciun acasă la voi. De două d'ile mă aflui în Genua, dér n'am cutezat s'e viu acasă. M'ó temeam, că mă așteptă scirf in-

fiorátóre, că aici în locul meu aflui pe cine-va... Dér acum s'e nu ne mai întristăm, ci s'e ne petrecem“.

Și-au petrecut bine cu toții. Într'acestea veni și Bacciccia. În primul moment cuvéntul i-se opri în gătélj, când zări pe-un necunoscut ședénd la locul, unde Gigia nu lăsa pe nime; dér când Pippo l'a îmbrățișat și i-a spus, că cine este, n'a putut tăcea s'e nu d'icá atât:

— „Om fericit ești tu, prietino! Décă a-i soi, ce nevastă sdravénă ai! Eu voiam s'e ț'o iau, dér ț'a rémas credincioasă. Veđi, totu-și mă bucur, că s'a întâmplat așa, cum este. M'é bucur din curată inimă, că după atâta vreme, ved voiă bună și în acésta casă“.

Dicénd aceste, glasul lui tremura de mișcat, ce era.

— „Da, d'eu“, începú Gigia. „Noi însă vrem, ca și tu s'e fi vesel. După cât sciu, ți-ar plăcea s'e te însori, așa-i?“

— „Chiar și acum“ răspuse pescarul „décă mi-ăși afla o femeia, cum e nevasta lui Pippo“.

— „Atunci nu trebuie s'e mergi de-

tuțională; în Ungaria Maghiarii sunt în minoritate și națiunile nemaghiare în majoritate. Cum vine d-er totuși, d-le Kossuth, că frumoasa d-tale maximă nu se aplică de fapt la noi, știut fiind și de luminația ta, că majoritatea cetățenilor este ignorată, violată în cele mai sfinte drepturi ale ei, nedreptăți și ultragitată, de-o minoritate ajunsă la hegemonia printr-o fatalitate?

Și mai dice fiul „sfântului“ din Turin, că mișcarea naționalităților din Austria strică și ruinează, și respirul lor e încet, spunând, că acesta e o stare nesănătoasă.

Förte bine, admitem și noi, că e o stare nesănătoasă, mai mult primejdiosă. D-er stare sănătoasă e ceea ce se întâmplă în Transilvania și Ungaria, unde și cea mai mică mișcare a naționalităților e sugrumată prin forță și violență, unde li-se înecă respirul libertății prin fel și fel de măsuri coercitive și barbare? Naționalitățile din Austria cel puțin se pot mișca sub regimul constituțional de acolo; dincă de Leitha însă naționalităților li-se denegă și plângerea nevinovată asupra nedreptăților, ce li-se fac din partea minorităților maghiare, și temnițele unguresci gem de luptătorii pentru dreptate și egalitate.

Etă, cocône Kossuth, o stare, ce de sigur nu pôte să încante nici pe cercurile curții, nici pe nime în lume, afară d-er de cei, cari au causat-o și o susțin cu atât dispreț al libertății și umanității.

Serbările din Kiel.

Ieri s'a deschis cu mare pompă și splendore al treilea canal maritim, care legă oceanul de Nord și de Ost între Hamburg, și Kiel. Pe canalul acesta capitala comerțului Germaniei, adevărat orașul Hamburg, își pôte trimite năile în porturile germane, rusești, danese și svedice din Marea Baltică, fără de-a mai incunjura Peninsula danesă. De altă parte Kiel, portul principal militar al Germaniei, își pôte trimite năile pancerate de-adreptul la malurile apusene, pentru apărarea orașelor Hamburg și Brema, și nu pot corăbiile de război străine să le mai oprască drumul în strimtorile de mare danese.

Noul canal deci este o cale însemnată comercială și militară, deschisă pentru comerț cu toate țările, d-er mai ales pentru Hamburg, și nespus de profitabilă și folositoare pentru armata Germaniei, apărută astfel contra Franciei și pe mare, ca și pe uscat. Canalul acesta, ori ce s'ar dice, a fost săpat mai ales din punct de vedere strategic, și el se inaugurează acum printr-o mare serbare cu caracter politic.

Ochii tuturor puterilor europene sunt îndreptați spre Kiel. Mii și sute de mii alergă să vadă serbătorea și pompa rară. Apröpe toți domnitorii Europei și-au trimis reprezentanții lor la Kiel și statele și-au trimis flotele. Superbul Wilhelm II, incunjiurat de atâtea personalități prin-

ciare și de stindardele năilor de războiu ale tuturor puterilor, se închipuesc a fi cel dintăiu și cel mai mare principe pe pământ.

Și în acest moment, cu drept se întrebă lumea, decă inaugurarea canalului din Kiel este ea o serbare a păcii?

Mulți își vor dice, că nu, că totul se reduce la o paradă esteriöră deșertă, în dosul căreia se ascunde o înoidală negră, un punct, care inspiră mari îngrijiri pentru viitor.

Scirile telegrafice anunță, că flota Franciei și a Rusiei intră în port singure, ăr cele ale triplei alianțe încă nu vor intra tocmai deodată, vrënd astfel să se evite ori-ce demonstrație politică. Separatismul arătat de Franca și Rusia se mai ilustră și prin alt fapt petrecut zilele acestea. Țarul Rusiei Nicolae II a aflat de bine a distinge pe președintele republice franceze cu ordinul St. Andreiu, tocmai în ajunul serbărilor dela Kiel.

Se mai anunță apoi din Kiel, că Germania a îngrijit în mod deosebit să nu vatemă cătuși de puțin sensibilitatea Franciei. S'a dat adevărat ordin, ca în momentul când flota franceză va intra în port, mușica să întoneze *Marseillaise* și sub totă durata timpului cât flota franceză va petrece acolo, să nu se cânte „*Wacht am Rhein*“.

Töte acestea sunt semne, că serbările dela Kiel nu au pe deplin caracterul de săvârșitei încredere între marile state europene, și că sentimentelor trebuie să li-se pună frâu, ca să nu isbucnescă în mod turburător.

Pe cea din urmă tréptă.

Esistența politică a Europei civilizate constă astăzi din contradicții, a căror ciocnire reciprocă nu se pôte incunjiura, și a căror însemnată funestă zace într'aceea, că se estind în mod egal asupra tuturor statelor și trag în cercul lor tot ce este legat prin limbă, civilizațiune, convenție și interese. Transformările mari, pe cari le-am trăit până acum, s'au referit mai mult la singuraticile popöre și state, și crisa era tot-déuna localisată, cum o vedem acésta la luptele constituționale din Anglia, la luptele pentru independență din America nordică, la revoluțiunea franceză, la unitatea Italiei, transformarea Franciei în republică, nimicirea Turciei, restaurarea imperiului german etc. Singur numai sub Napoleon I a fost incurcată în crisă întrégă Europa, de-altmintrelea schimbările politice erau tot-déuna localisate, și chiar și decă erau câte odată amestecate mai multe state într-o cestiune ardetöre, totuși n'am avut o crisă generală europeană de popöre și state.

Ceea ce d-er încă n'am trăit, însă acum se pregătesc din partea generațiunei noastre, este *crisa generală*, spre care înainteză Europa, și aceea ce noi vedem astăzi, că este bolnăvicios pe trupul nostru și al al-

toră, sunt pregătirile și nivelările pentru luptele spirituale și fizice, cari se apropiă cu pași uriași. Popörele Europei apröpe töte s'au ruinat prin resbele, cari, se întelege, pretind armare generală, și în suita acesteia, urmază apoi serăcirea popörelor, sălbătăcirea moravurilor, ruina finanelor și paralisarea ori-cărei activități de câștig. E drept, că unele state din Europa, în urma poziției lor geografice norocösa, au întrecut pe departe pe celelalte în susținerea puterii de viață a statului, consacrandu-se decenii întregi operelor păcii și ale muncii liniștite; avansul acesta însă astăzi a dispărut, deosebirea între singuraticile state nu mai este atât de mare, miseria materială a cuprins deja pe toți și valorile ei neliniștesc spiritele în gradul suprem.

Efectivul pasiv atât de mare al puterilor europene, formeză baza acelor greutăți financiare enorme, cari apasă astăzi popörele. La aceste se mai adaug datoritiile din 1848, de cari n'a rămas cruțat nici un stat, și în urma căroră Austria și Italia avură de trecut printr-o crisă förte grea. A urmat apoi războiul crimeic, războiul austriaco-franceso-italian și războiul germano-italiano-austriac. Campaniile acestea introduseră în întrégă Europa îndatorirea generală de miliție, și prin asta se nimici și bunăstarea popörelor. Lupta sălbatică dintre Franca și Germania potență baionetele în milioane, resbelul ruso-ture, cu rezolvarea sa putredă, deschise craterul vulcanului european, în care dispăre astăzi totă averea și bogăția popörelor europene, ca grăunțul de grâu semănat în pământ mărăcinos, și suma datoritiilor statelor abia se pôte calcula.

Și ce a urmat după o astfel de economie nerațională a statelor? *Bancrotul general de bani*, care s'a răspândit în mod electric asupra tuturor statelor, și care prin durata sa dovedesce, că a intrat așa de adănc în carnea popörelor, încât fără mijlöce radicale nici nu se pôte vindeca. Întru atât de greu apasă crisa de bani și crisa comercială töte statele, încât acestea se baricadează unul contra altuia cu abdicări de convenții vamale și de comerț. Fiă-care voiesce să-și îngrădească industria și comerțul său cu un zid chinezesc, și economii naționali sunt cuprinși de o adevărată panică.

Popörele europene au ajuns deci pe cea din urmă tréptă a bunei stări, și aci sunt numai două mijlöce de mântuire: *desarmarea și reducerea dărilor*. Amândouă aceste cestiuni sunt cestiuni europene, căci, precum un stat nu se pôte desarma singur, când töte celelalte state în jurul său stau armate, tot așa bancrotul de stat al unei mari puteri nu lovesce numai singur în respectivul stat, ci în töte piețele de bani ale tuturor popörelor, și armarea generală aduce bancrot material pentru întrégă Europa.

Nou proces pentru „agitare“.

Înaintea tribunalului din Timișoara a început alaltăieri după amăzi pertractarea unui nou proces pentru „agitare“.

Acusatul este părintele Dimitrie Adam preot gr. or. în Mașnița, învinuit pentru „agitație“, ce ar fi făcut-o în biserică, în predica sa ce a ținut-o la 11 Martie 1894. Părintele Adam a fost denunțat de *inșiși poporenii săi*, mai mulți țărani români și un fost învățator cu numele N. Surdu. Apărătorul părintelui Adam este d-l Dr. P. Jurma.

Rezultatul procesului nu ne este încă cunoscut. „*Dreptatea*“ din Timișoara, ce am primit-o azi, scrie următoarele referitor la această nouă prigonire pusă la cale contra unui brav preot român, denunțat de nisce pécătoși fii sufletesci ai lui:

Tristă privește ni-s'a dat erî să vedem Un preot român sta pe banca acusatilor, învinovătit, că ar fi agitat în biserică, și vr'o 5—6 frunțași ai satului, între cari un fost învățator, primarul actual, casarul comunal, toți „fii sufletesci“ ai lui, mărturisau contra lui. Ei l'au denunțat, și tot ei il acuză pe motivul, că li-ar fi spus în biserică nisce cuvinte, cari chiar decă li-ar fi spus, nu ar constitui nici o crimă, nici un delict, căci datorința lui de preot român e să le spună.

Un proces, care aruncă o stranie lumină asupra stărilor, ce domnesc prin poporul nostru. Preoții certați cu frunțași comunei și vecinic pe picior de resbel cu ei! Mănași de ură și patimi urite ei alergă la autoritățile străine de nēm și biserică, ca să denunțe pe preotul lor, că ce li-a spus în biserică! Ce fii stricați și ingrăți! Ce priveșice disgustătoare!

Lucrul s'a petrecut în comuna Moșnița. Denunțanții sunt toți ömeni de ai notarului și solgăbirului. Ei au fost luat parte și la meetingul liberal ținut pentru căsătoria civilă. Toți frunțași, cu stare bună și mai inteligenți decăt țărani de rënd, d-er ce folos de starea lor, de inteligența lor, când inima și sufletul lor plin de patimi și de ură, s'a înstrăinat de cauza nemulii și bisericeii lor.

Pricina întregului proces este asilul de copii (Kisededováda). Notarul ungar a umblat să-l înființeze. Preotul se dice, că ar fi făcut pe ömeni atenți la pericolul, ce învölvă în sine acest „asil“ și i-ar fi provocat să facă tot posibilul, ca să-l împiedece.

„Suntem ca și în foc. De abia am edificat școla cea nouă, și etă vine porunca să mai facem una, să facem și un asil! Dragii mei creștini, nu suntem noi destul de störși de bani? De unde să mai luăm acum și pentru o nouă școlă? Grijiți să nu faceți ca aceia, cari mai săptămăna trecută au fost pe la Pesta, la „*munta jidovescă*“, cumpărați și amăgiți; grijiți să nu ne mai ajungă și acésta, că nu e de binele nostru. Aceste asile se fac numai pentru maghiarizarea copiilor noștri, ăr nu pentru învățarea lor. Ei vor fi dați pe mâna vr'unei jidovöice, ori unguöice, care nu va cuteza să dică nici o vorbă românescă cătră prunci, căci îndată ar fi amovată. Ea li va învăța numai unguresc“.

Așa se dice, că ar fi vorbit preotul în biserică, după ce a sfârșit cu liturgia și a eșit să dea ömenilor anaföră. Înöu nu s'a dovedit nimic: mai sunt martori, cari trebuie ascultați, de aceea pertractarea s'a amănat. D-er, decă chiar așa ar fi vorbit, ce ar fi greșit el? Și totuși a fost denunțat; și încă chiar de Român! Și când Român denunță pe alt Român, lucrul trebuie să apară grozav! Astfelii i-s'a făcut interogator și acum proces.

SCIRILE ÖILEI.

— 8 (20) Iunie.

„Atentatul“ dela Bocsig la Curia Curia din Budapesta a respins recursul de nulitate contra sentinței în procesul „atentatului“ dela Bocsig, în urma căreia Iuliu

parte“ continuă Gigia, privind cu jumătate ochiul la soră-sa.

— „Nu se pôte! D-er, nu glumi!“

— „D-er într'adevăr, de un timp încöce te iubesc“ începü Gigia, pe când Rosa îi făcea semn să tacă. „Așa-i, că nu ști, că ea a refuzat până acum pe atăția, din pricină, că te iubesc?“

— „Nu-i crede!“ d-ise Rosa, făcënd din umeri „nimic nu-i adevărat din ceea ce dice“.

— „D-er, n'ar fi în asta nimic rău. Am fost nebun, că n'am privit mai bine în jurul meu, când vedui, că Gigia nici vré să-mi pörte grija. Pe cinstea mea o spun, că și Rosa are tocmai așa o față, oa și sora ei; tot așa li sunt de frumoși ochii; tot așa de bună îi este inima. Iar-tă-mi, Rosa, că mai înainte n'am privit mai bine în jur de mine. Așa-i, că-mi ierți?“

Dicënd acestea împinse cu cotul fata.

Rosa roșind până la urechi își plecă capul frumos; se părea, că a făcut ceva descoperire interesantă pe șörți, și n'a quis o vorbă.

— „D-er nici nu mă asigură? Atunci Dumneșeu să vă binecuvințeze, eu merg la lucrul meu, și nu voi veni mai mult în părțile acestea“.

Voi să plece.

— „Nu te mânia“ d-ise Rosa, apucându-i brațul. „Rămăi aici!“

— „Da, séu nu?“

— „E adevărat, că de-un timp încöce îmi place de d-ta. Gigia a spus adevărul. N'ai băgat de semă nici odată? Döră n'ai peliță pe ochi? Decă a-i ști, cât mă turburam, când asediai cu iubirea d-tale așa de mult pe Gigia!“

— „Mare măgar am putut fi, într'adevăr, că n'am băgat de semă. D-er acum să ne petrecem și noi, nu numai ei amëndoi“.

Rosa făcü din cap afirmativ, zimbi; d-er nu d-ise nici un cuvânt.

— „Acum îmi ocup și eu locul în familia“ începü Baccioia, sărutând pe Rosa.

— „Vei fi fericit cu ea, cum ai meritat-o“ răspunse Gigia. „Trăescă logodnicii!“

Vântul vuia turbat afară, marea gemea înfiorător. Pippo, ședënd lângă focul prietinos, alături de nevastă-sa, pe genunchi cu câte-un copil, d-ise radiând de fericire:

— „Odată, öre când pismuiam pe cei bogăți, că puteau să cumpere copiiilor multe daruri de Crăciun. Îi pismuiam fără judecată. Nici acum, ce-i drept, n'a venit ingerul la noi cu daruri frumoșe; cămara încă ne e sărăcăliösă și afumată, d-er totuși n'ași schimba azi nici cu împăratul din India“.

Gigia, jumătate zimbind, jumătate plângënd îi spuse, că cel mai frumos dar de Crăciun este, că i-a venit bărbatul acasă, bărbatul pe care atăta timp l'a ținut mort și l'a plâns.

Rosa și Baccioia se retraseră în bucătăria, acolo își șopteau și vorbeau despre viitorul de aur.

T. H. P.

Horváth a fost osândit la 7 zile închisore ordinară și 50 fl. amendă; *Fenyő Sándor* la 20 zile închisore și 60 fl. amendă, *Markus Miksa* la 14 zile închisore și 40 fl. amendă și *Kohn David* la 3 zile închisore și 20 fl. amendă. Raportorul Curiei a fost Dr. Francois *Székely*.

—o—

Obstrucțiune pe câte 10 minute. Ședința dela 18 Iunie n. a parlamentului austriac a fost foarte interesantă. Cehii-tineri obosindu-se de-atâta vorbire, au continuat obstrucțiunea prin pauze de câte 10 minute. Înainte de-a se vota asupra fiă-cărui paragraf, fiă-cărei propunerii, ei au cerut pauză de 10 minute, prin graiul deputatului *Vasaty*, ér după votare tot-deuna se scula *Purghardt*, cerénd constatarea raportului voturilor. Acesta încă dura aprópe câte 10 minute, deși raportul voturilor era mai tot-deuna 115 contra 16, orí 109 contra 14. Pe calea acésta Cehilor tineri li-a succés, ca dela 10 óre a. m. până la 3 óre p. m., să se facă votarea numai asupra 3, și trei paragrafi.

—o—

Proces socialist. În 1 Aprilie a. c. a apărut în diarul păpușarilor „A czipész” din Budapesta, al cărui redactor responsabil este Alex. *Ihász*, un articol agitatoric, scris din incidentul procesului socialistilor din H.-M.-Vásárhely. Procurorul de stat a intentat proces de pressă numitului diar. Pertractarea s'a ținut ér înainte tribunalei din Budapesta și redactorul *Ihász* a fost osândit pentru delictul de agitare și pentru preamărirea de fapte punibile la 3 luni închisore ordinară și 50 fl. amendă.

—o—

Venitul căilor ferate ale statului ungar a început în timpul din urmă să scadă continuu. În cartatul prim al anului curent venitele au fost mai mici cu $1\frac{1}{3}$ milioane, ca în aceeași perioadă a anului trecut. Imprejurarea acésta dá nascere la mari îngrijiri, mai ales fiind-că atât liniile ferate austriace, cât și cele de pe teritoriul ungar, cari însă nu sunt în administrația statului, merg înainte prosperând. Se poate conchide de-aiici, că în personalul administrației căilor ferate ale statului trebuie să fiă unii cu degete prea lungi, orí că și sistemul de administrație este greșit.

—o—

Ministrul de interne român a deschis un credit estra-ordinar de lei 1,500, ca cheltueli de călătorie pentru d. doctor V. Babeș, directorul institutului de patologie și bacteriologie din Bucuresci, spre a participa la adunarea generală a „British medical association” (asociația medicilor Marei-Britanii), ce va avea loc de la 30 Iulie până la 3 August 1895.

—o—

Un dar al împératului german. Impératul Wilhelm a dat 48,000 de mărci pentru construirea unei biserici evanghelice la Holteanu, care va purta numele de „Biserică de făgăduință” în amintirea terminării canalului dintre marea baltică și marea nordică.

—o—

Președintele frances Faure a trimis Țarului Nicolae mulțămită, pe cale telegrafică, pentru distincțiunea, ce i-a făcut prin acordarea ordinului St. Andreiu.

—o—

Dela înălțime de 3000 metri cu umbrela. Un cas aprópe de necreșut s'a întâmplat zilele trecute în Paris. Un aerian cu numele *Caparra* și o actriță cu numele *Dugart* au aflat un aparat în forma unei umbrela, cu care deocă te arunci jos dintr'o înălțime mare, se deschide și nu lasă, ca respectivul să cadă repede, ci se se scobore încet, pe pământ. Cu umbrela acésta a făcut un experiment *Caparra* și actrița *Dugart* înainte unei mulțimi de mai multe mii. S'au urcat c'un balon la o înălțime de trei mii de metri, au spart balonul, în care moment umbrela s'a deschis de sine, și ea resistând gravitațiunii și greutateii, cei doi outezători au ajuns încet și nevățemați pe pământ, în suburbiul Saint-Antoin din Paris.

Primire festivă la internatul de băeți din Blașiu.

Blașiu, 19 Iunie n. 1898.

Internatul de băeți din Blașiu este ultima operă a Metropolitului de piă memoră *Vancea*, pe care mórtea l'a răpit din mijlocul nostru înainte de a-și vedé inaugurat acest pompos institut. Cu el se încheiă și șirul grandioșelor palastre ale museilor, ce se află în stânga bisericei catedrale, spre méđa-și răsărit.

Deși nou, acest internat, sub conducerea d-lui rector actual, d-l *Dr. Vasilie Hossu*, și-a câștigat un nume bun, care atrage asupra sa atențiunea părinților din tóte unghiurile locuite de Români.

În acest internat se adăpostesc în timpul de față 130 de tineri români, adunați de prin tóte unghiurile țerei nóstre, cum și din străinătate. Între ei am avut anul acesta și doi tineri din Bucuresci, ér unul din Istria, pe care ne este mai mare dragul de a-l auzi vorbind în dialectul fraților noștri de pe țărmul Adriaticei.

Tinerii interniști, mai mari și mai mici, aflători prin tóte clasele gimnasiale, în schimbul unei taxe de tot modeste primesc întreținerea completă și stau sub îngrijirea unui rector, a unui prefect și a trei sub-prefecți. Cătorva tineri mai distinși a început în timpul din urmă să li-se dea și stipendii fundamentale, adecă întreținerea gratuită, cu tóte cele de lipsă.

Tinerii stau în acest internat sub o îngrijire cât se póte de conșciențioasă, dându-li-se creștere morală și tóte sănătoasă. Acésta o dovedesce de altmintealea și afluența cea mare a tinerilor concurenți, dintre cari mulți, din cauza înguștimei locului, nici nu pot primi intrare în internat.

Aici tinerimei i se dá prelegiul de-a se desolta și în arțile frumoșei. În fiă-care an se țin anumite serate, în cari interniștii debutéză cu cântări, cu producțiuni musicale etc.

Dintre tóte producțiunile de până acum însă, cea dintâi și cea mai impunătoare a fost producțiunea estra-ordinară de ieri, 18 Iunie n. c., arangiată în onórea Escelenței Sale Metropolitului *Mihalyi*, din incidentul primirei Sale festive, cu care ocaziune internatul s'a recomandat înaltului patronat al Escelenței Sale.

Programul producțiunii, constătător din vre-o 10 puncte, a fost executat spre deplina mulțumire a tuturor.

La intrare, Metropolitul, care venise însoțit de secretarul Bunea, a fost întâmpinat înainte institutului de mai mulți canonic și de superiori internatului, ér orchestra seminarială intonă: „*Marșul Metropolitului Victor*”, compus din incidentul acesta de harnicul nostru profesor de musică d-l *Iacob Mureșianu*. Orchestra, constătătoare din vre-o 40 persoane, a făcut cea mai bună impresiune asupra asistenților, între cari se aflau și dame.

A declamat apoi studentul de cl. VII gim., *Ioan Giurgiu*, o odă ocașională compusă de tinerul și mult promiștorul cleric de anul prim *Emil Sabo*. Oda a fost declamată cu multă vervă și însuflețire. După asta corul seminarial a executat un imn festiv, după care studentul de clasa VI *Samuil Vladone* declamă o odă latină, studentul de cl. V *Romul Rațiu* declamă în limba maghiară, ér studentul de cl. VI *Victor Bontescu* declamă în limba germană. Tóte declamările au fost bine succese, ér declamatorii au fost aplaudați cu căldură.

Din complexul de limbi, câte am auzit aici, fapt este și fapt rămâne, că nu e limbă mai dulce și mai frumoasă, ca limba noastră românească, despre care a ăis un învêțat mare din apus, că „merită să fiă vorbită de tóta lumea.”

Ca al 7-lea punct urmă un duet pe violină, executat de *Virgil Pop* și *V. Bontescu*, care a succés de-asemenea foarte bine. Tinerii au fost siliți să mai eșecute o piesă afară de program. Pe violină solo s'a produs studentul *Virgil Pop*, care dovedesce un frumos talent artistic, pe care deocă îl va cultiva, va ajunge departe. De-asemenea am vădut pe stud. de cl. V *A. Popoviciu*,

mănuând bine arcușul. Corul mixt, compus din 30 tineri, toți din internat, și-a executat rolul cu succésul cel mai satisfăcător. Corul, ca și orchestra, au fost conduse de talentul nostru profesor de musică, d-l *Iacob Mureșianu*.

Urmă predarea unui preă frumos album, ca amintire, Escelenței Sale Metropolitului din partea elevilor interniști. Albumul a fost predat prin d-l rector al institutului *Dr. V. Hossu*, care în cuvinte alese și bine simțite recomandă institutul grațiosului patronat al Escelenței Sale. Metropolitul a răspuns într'o vorbire mai lungă, exprimându-și deosebita bucurie pentru progresul arătat în studii și în arta musicală, ce atât de mult contribuie la formarea caracterelor. Ca archi-păstor, ăise Escelența Sa, vé felicít, ca pe unii aleși dintre sute și mii de studenți ai poporului nostru credincios, căroră li-s'a dat a-și face creșterea aici; felicít memoria piă a Escelenței Sale *Vancea*, din munificența căruia s'a fondat acest institut și s'a dotat, asigurându-i-se viitorul; felicít pe părinții voștri, cari și-au trimis mlădițele, tesaurul lor cel mai scump în acest institut. Fiți recunoscători Escelenței Sale piului fondator, părinților voștri și superiorilor acestui institut.

Apoi, adresându-se rectorului internatului, adause: Vê mulțămesc, d-le rector, pentru acésta frumoșă festivitate. Mi-s'a ăis, că „roze mi-s'au séménat pe cale” (textul odei), ele însă sunt și cu spin. Dér sper, că generațiunea acésta, adăpată la isvorul culturai religióse-morale, încă va fi la timpul său spre puternic sprijin. Sê trăiți fiilor!

Vorbirea Escelenței Sale a fost urmată de bine simțite urări de „Sê trăescă”, ér orchestra a intonat în decursul eșirei din sală „*Marșul final*”.

Primirea festivă a durat o oră și jumătate, cam dela 5 până la $6\frac{1}{2}$ óre p. m. Escelența Sa a vizitat apoi tóte apartamentele institutului, precum și frumoșă grădină, rămânând foarte mulțămít cu cele vădute.

Corresp.

Cătră toți frații și amicii mei.

Cu ăia de mâne. voiu reintra în temnițele dela Vaț pentru a suferi restul pedepsei; imi iau deci voia a usa de puțina libertate, mulțumind din adăncul inimei, în numele meu și al familiei mele, tuturor amicilor și cunoscuților, din apropiere și din depărtare, pentru mângăietórea dragoste și interesare, ce mi-au arătat din incidentul morții neuitatei mele soții.

Vê mulțămesc încă odată tuturor și vé string mâna cu iubire.

Al vostru în tot-deuna

Băsesci, 18 Iunie 1895

George Pop de Băsesci.

Sciri telegrafice.

Viena, 20 Iunie. *Majestatea Sa* a primit demisiunea cabinetului *Windischgrätz*, îndreptând cătră toți miniștri demisionați autografe grațioșe și conferindu-le ordine înalte.

Viena, 20 Iunie. Monarchul a numit: pe contele *Kielmansegg* ministru de interne austriac și președinte al consiliului ministerial; pe *Welsersheimb* din nou ministru al Landweh-rului, pe *Iaworsky* din nou ministru al Galiției, și pe șeful de secțiune *Boehm* ministru de finance; a încredințat apoi cu conducerea interimală a diferitelor ministerii pe următorii șefi de secțiune: *Blumenfeld* (agronomiă), *Wittek* (comerciu), *Ritter* (instrucțiunea publică și culte) și *Hrall* (justiția).

Viena, 20 Iunie. *Majestatea Sa* va apăre după améđi în camera deputaților. Noul cabinet, care s'a prezentat camerei înainte de améđi, după cum se speră, va fi în stare să resólve *budgetul*.

Hamburg, 20 Iunie. Impératul *Wilhelm* a sosit aci, și a fost primit cu mari ovațiuni.

Roma, 20 Iunie. În camera italiană s'a întâmplat o scenă scandalóșă. S'au bătut și palmuit deputații *Casale*, *Andreis* și *Laurenzana*.

DIVERSE.

Cireșele. Cireșele, atât de gustóse în fragezimea lor prima-văratecă, au sosit, „*La Science française*” le consacrá, cum au apărut, o notă interesantă. *Lucullus* e considerat, în cărți, ca importatorul în Europa al cireșului, ce ar fi adus din Asia-minoră. De un timp imemorial ni-se afirmă deocă, că datorim o recunoscință óre-care acestui roman fastuos și mănăcioc. Pare însă, că nu datorim nimic său aprópe nimic lui *Lucullus*. Un pomolog distins din secolul al XVIII-lea, abatele *Rozier*, publică în 1785 un articol, în care demonștră peremptoriu, că cireșii derivau, fiă prin săménța lor, fiă prin hidridație, din cireșele sélbatice, cari rare în Italia, sunt indigene în *Galia*, *Marea-Britanie* și *Germania*, și indică în diferitele lor specii sélbatice, sursele principalelor varietăți. Lucrarea acésta, în care logica și observația se sprigineau pe o sciință arboricolă remarcabilă, a fost adoptată de *Lamarch*, care reproducénd-o în „*Encyclopedie methodique*,” i dedea reazemul autorității sale. *Lucullus* ar fi introdus deocă foarte simplu în Italia o varietate de cireși mai dulci, decât cei cunoscuți până atunci. *Pliniu* descrie deocă specii fără nici o aluzie la *Lucullus*. Putem deci mănea în liniște cireși, fără a fi obligați a ne gândi la *Lucullus* cu recunoscința stomacului.

De-asupra ruinelor. Ilustrul, nemuritorul *Linnée*, a comparat cu multă dreptate imensa, dér umila familiă a gramineelor cu poporul. „Ele sunt”, ăicea el, „séracii, plebeionii, țeranii regnului vegetal. Ele alcătuiesc partea cea mai simplă, cea mai număróșă și cea mai plină de viață; cu cât le calci în picioare, cu cât le strivesci mai mult, cu atâta ele se înmulțesc”. Pe de altă parte *Chateaubriand* le numesce „poeticul decor al ruinelor gotice”. Decor său nu, gramineele se urcă fără încetare, înfășurâ ruinele în frageda, dér sănătoșă lor vegetație, și pe aceste dărmături tulpile lor plăpânde, clătinate de cea mică suflare a vântului, par a fi drapelele nenumerate ale armatei biruitoare, a celor umili, a celor mici, cari își cer dreptul lor la viață. *Linnée* are dreptate. În puzderia asta democratică, număróșă ca nisipul mării, constă adevérata putere, aceea, care se chiamă: trăinicie. Tot ce este artificial: castelele, fiă ele și gotice, palatele, monumentele, ca și sistemele, constituțiile și societățile, nu trăesc decât o clipă în nemésurata viață universală, — și apoi, — ruina desevérșită, pietrele clădirei se desfac, se sfărímă și cad. Pe când gramineele, venite nu se scie de unde, răsar într'o bună dimență printre pietri. Și de ar fi sdrobite și călcate în picioare, ce le pasă! Cele sfărimate vor forma terenul, pe care se vor fixa și alimenta rădăcinele urmașilor lor.

Literatură.

„**Prietinul săténului român.**” Acesta este titlul unei frumoșe colecțiuni de „sfătuirii în formă de dialog pentru elevi și adulți, compusă de *Ioan Pop Retegmul*. Cu un adaus de poesii alese”. Acésta grătică conține vre-o 13 dialoguri foarte potrivite și instructive pentru popor, precum și vre-o 30 de poesii frumoșe. Un esemplar, de 206 pag., costă 30 cr. De vândare la tipografia editóre „*Aurora*” *A. Todoran* în *Gherla* (*Szamosujvár*).

1. Un mijloc de casă ieftin. Pentru regularea și conservarea unei mistuirii bune se recomandă cunoscutele prafuri *Seidlitz* ale lui *Moll*. Cutii originale 1 fl. bucata. Se póte căpăta ăilnic pri postă de cătră farmacistul *A. Moll*, liferentul curții din *Viena Tuchsleben 9*. În farmaciile din provinciă se se cêrá preparatul lui *Moll* provédut cu marca de contravenție.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena. Din 19 Iunie 1895.	Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	123.50	Renta de argint austr.	101.30	Napoleonori.	9.63
Renta ung. de aur 4%	Bonuri rurale ungare 4%	98.30	Renta de aur austr.	123.10	Mărci imperiale germane	59.37 1/2
Renta de corone ung. 4%	Bonuri rurale croate-slavoane.	98.75	Losuri din 1860	157.—	London vista	121.30
Impr. căil. fer. ung. in aur 4 1/2%	Imprum. ung. cu premii	158.—	Acții de ale Băncii austro-ungară.	1075.—	Paris vista	48.12 1/2
Impr. căil. fer. ung. in argint 4 1/2%	Losuri pentru reg. Tieei și Segedin.	147.—	Acții de-ale Băncii ung. de credit.	493.25	Rente de corone austr. 4%	101.40
	Renta de hârtie austr.	101.30	Acții de-ale Băncii austr. de credit.	407.25	Note italiene.	46.02 1/2

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiță este provădută cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celorlți mai cerbice la stomach și pânțec, în contra căreilor și arelei la stomach, constipațiunii cronice, suferinței de ficat, congestiunii de sânge, haemorhoidelor și a celorlți mai diferite boale femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încoco.—Prețului unei cutiții originale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabil numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin trasul (frotat) alinând durerile de gâdă și reumatism și a altor urmărit de răceală Prețului unei sticle originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicilic)

La întrebuințarea diabică, cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și adulți, asigurând această apă de gură conservarea sănătoasă și mai departe a dinților. Prețului sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principala prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provincia se efectuează diabic prin ramburs postală.

La deposite se se ceară anumite preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Fr. Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

20—52.

Sz. 164—1895 végr.

Arverési hirdetmény.

Alóirt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a brassói kir. törvényszéknek 4544—894 sz. a kelt végrehajtást rendelő és a Zernesti kir. járásbíró-ságnak 1401—894 sz. a kiküldetést tartalmazó végzése folytán Mejián Stefan zernesti lakos javára Letca B. Bucur és társai új tohani lakosok ellen 364 fr. tőke, ennek 1894 év július hó 1 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 56 frt 65 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 670 frt. becsült ingóságok u. m. lovak, ökrök, tehének, kocsik stb nyilvános árverés útján el tognak adadni.

Mely árverésnek az 1351—1895 sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Új Tohanban a község házánál leendő eszközlé-sére 1895-ik évi június hó 30-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adadni, a netaláni elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, mi-szerint jogukat az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverezés meg-kezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Kelt Zernesten, 1895 évi június hó 17-én.

HUSZÁR VILMOS
kir. bírósági végrehajtó.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1895.

Budapesta — Predeal										Ghiriș — Turda										
Tren de persón.	Tren de accel.	Tren román expr.	Tren de persón.	Tren de accel.		Tren de persón.	Tren de accel.	Tren de persón.	Tren román expr.	Tren de persón.	tren de persón.	tren de mixtă	tren de mixtă	tren de persón.		tren de persón.	tren de mixtă	tren de mixtă	tren de persón.	
10—	8.05	8.05	8.05	2.15	pl.	Viena . . . sos.	3.—	1.55	1.55	7.20	6.25	7.33	11.—	4.—	10.19	Ghiriș	5.10	10.30	3.30	9.12
8.30	2.15	1.55	5.45	9.15	↓	Budapesta . . .	5.45	7.25	7.—	1.50	8.10	7.53	11.20	4-20	10.39	Turda	4.50	10.10	3.10	8.52
11.31	4.23	3.56	9.27	11.12	↓	Szolnok . . .	2.29	5.23	3.50	11.44	4.43									
2.—	5.55		11.53	12.55	↓	P. Ladány . . .	12.05	3.46	1.21	10.03	2.17									
3.42	7.08		1.48	2.12	sos. }	Oradea-mare . . { pl.	2.26	11.04	8.43	11.32										
3.58	7.16		2.16	2.20	pl. }	Mező Telegd . . { sos.	2.19	10.44	8.38	11.17										
4.38	7.43		3.03	2.50	↓	Rév	1.52	10.07	8.11	10.42										
5.20	8.18		3.45	3.26	↓	Bratca	1.26	9.30	7.48	10.13										
5.43			4.06		↓	Ciucia		9.10		9.50										
6.32	9.07		4.53	4.17	↓	B-Huiedin . . .	5.40	12.47	8.31	7.08	9.19									
7.15	9.57		5.32	4.50	↓	Ghârbău	4.52	12.17	7.53	6.39	8.37									
8.07			6.24		↓	Clușiu	2.55	6.53		7.37										
8.34	10.37		6.58	5.55	sos. }	Apahida	2.—	11.01	6.14	5.25	7.—									
8.49			8.40	6.11	pl. }	Ghiriș	5.45	10.45		4.48	6.45									
9.06			9.08	6.27	↓	Cucerdea	5.18			4.28	6.27									
10.14			10.40	7.27	↓	Uioara	3.53	9.23		3.—	5.21									
10.32			11.25	7.50	↓	Vintul de sus . . .	3.06	8.49		2.00	4.47									
10.59			11.54		↓	Aiud	2.48			2.—	4.31									
11.07			12.04		↓	Teiuș	2.40			1.51	4.24									
11.31			12.34	8.17	↓	Creciunel	2.11	8.23		1.23	4.03									
11.48			1.—	8.33	sos. }	Blașiu	1.45	8.06		3.42										
12.25			1.40	8.38	pl. }	Micăsasa	1.10	7.59		2.49										
12.52			2.17	9.09	↓	Copșa-mică . . . { pl.	12.39	7.30		2.24	2.10									
1.06			2.35		pl. }	Mediaș	11.48			1.38										
1.37			3.14		↓	Elisabetopol . . .	11.29	6.56		1.18										
1.52			3.34	9.42	sos. }	Sigbișoara	11.14	6.54		1.01										
2.13			3.49	9.44	pl. }	Hașfaleu	10.55	6.41		12.46										
2.32			4.11	9.59	↓	Homorod	10.21	6.20		12.16										
3.04			4.48	10.22	↓	Agostonfalva . . .	9.42	5.53		11.39										
3.47			5.27	10.51	↓	Apăța	9.13	5.33		11.17										
4.09			6.10	11.12	↓	Feldoara	7.45	4.27		10.02										
5.34			7.50	12.26	↓	Brașov	7.03	3.53		9.22										
6.12			8.30	12.58	↓	Timiș	6.36	3.37		8.57										
6.41			9.03	1.15	↓	Predeal	5.58	3.16		8.23										
7.16			9.38	1.34	↓	Bucureșt	5.08	2.45		7.43										
8.—			10.25	2.09	sos. }		7.01	2.18		7.01										
			11.—	2.19	pl. }		6.—	1.42		9.39	6.—									
			12.26	3.01	↓		5.11	1.12		9.12	5.11									
			1.11	3.31	↓															
			8.30	9.30	sos. }			8.35			5.35									

Nota: Orele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se citi de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încadrați cu linii mai negre însemnă orele de noapte.